

ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΗ ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ ΠΑΣΧΑ 2016

Αριθμ. Πρωτ. 67/ 2016

ΘΕΟΔΩΡΟΣ Β΄

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ ΠΑΠΑΣ ΚΑΙ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ ΚΑΙ ΠΑΣΗΣ ΑΦΡΙΚΗΣ

ΠΑΝΤΙ ΤΩ ΠΛΗΡΩΜΑΤΙ ΤΟΥ ΚΑΘ΄ ΗΜΑΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΥ ΚΑΙ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΥ ΘΡΟΝΟΥ ΧΑΡΙΣ ΚΑΙ ΕΛΕΟΣ ΚΑΙ ΕΙΡΗΝΗ ΠΑΡΑ ΤΟΥ ΑΝΑΣΤΑΝΤΟΣ ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΥ ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΟΣ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

«Εγώ έγινα πτωχός για σένα• έγινα και ζητιάνος για σένα• ανέβηκα επάνω στον Σταυρό για σένα• ενταφιάστηκε για σένα• στον ουρανό για σένα παρακαλώ τον Πατέρα• κάτω στην γη στάλθηκα από τον Πατέρα ως μεσολαβητής για σένα.»

Αγαπητοί μου αδελφοί,

Με αυτά τα λόγια, ο Ιωάννης ο Χρυσόστομος περιγράφει τόσο τον τρόπο, όσο και τον σκοπό της σωτηριώδους επεμβάσεως του θεού στην ανθρώπινη ιστορία. Ο Υιός του θεού κατέβηκε στη γη για να προσφέρει στον άνθρωπο τον ουρανό. Ο Υιός του θεού έγινε άνθρωπος για να αποκαταστήσει τη σχέση που είχε διαρρήξει η πτώση από τον Παράδεισο. Ο Υιός του θεού κοινώνησε την ανθρώπινη φύση για να βάλει τέλος στην εξορία από τον κήπο της Εδέμ και να μας καλέσει στην Βασιλεία Του.

Στο πρόσωπο του Ιησού Χριστού αντικρύσαμε τον Μόνο που δεν έχει συμφέρον από εμάς. Τον Μόνο που ποτέ δεν θα μας εγκαταλείψει, όσες φορές κι αν Τον απογοητεύσουμε, αρκεί να Τον αναζητήσουμε πάλι. Τον Μόνο από τον Οποίο δεν χρειάζεται να κρύψουμε τίποτα, διότι τα γνωρίζει όλα. Τον Μόνο που άφησε παρακαταθήκη πολύτιμη το Σώμα και το Αίμα Του για να Τον κοινωνεί κάθε άνθρωπος και να ενισχύεται στον αγώνα του να γίνει όχι απλά άριστος μεταξύ των ανθρώπων, αλλά θεός κατά χάριν. Κι ενώ ξέρουμε, όχι θεωρητικά αλλά δι' Αποκαλύψεως, ότι Εκείνος σταυρώθηκε και έπαθε για εμάς, αναστήθηκε για εμάς κι οδήγησε τη φύση μας στους ουραμούς, διστάζουμε να απλώσουμε το χέρι για να πορευτούμε μαζί Του μακριά από τον Άδη της ζωής μας.

Κι ενώ ξέρουμε ότι ο Υιός του θεού ήρθε στον κόσμο μας, στο έργο των χειρών Του, για να συμφιλιώσει τον Πλάστη με το πλάσμα Του, συνεχίζουμε να γυρνούμε την πλάτη σε Εκείνον που φιλόστοργα περιμένει. Κι ενώ κάνουμε τα πάντα για να θεραπεύσουμε το σώμα μας, μια πραγματικότητα φθαρτή, αδιαφορούμε για την ψυχή μας, μια πραγματικότητα που δε θα πεθάνει ποτέ.

Αυτή ακριβώς η αδιαφορία για την ψυχή μας, για την πνοή αυτή του θεού μέσα στην χωμάτινη φύση μας, πυροδοτεί την αστάθεια και την ανασφάλεια που καθημερινά βιώνουμε. Διότι, εάν ενδιαφερόμασταν για την ψυχή μας, τότε θα εφαρμόζαμε την εντολή της αγάπης, την βασική εντολή της Καινής Διαθήκης, του συμβολαίου που υπογράψαμε με τον θεό. Θα ψωμίζαμε τον πεινασμένο, θα ξεδιψούσαμε τον διψασμένο, θα ντύναμε τον γυμνό, θα φιλοξενούσαμε τον αναγκεμένο, θα απαλύναμε τον πόνο του ασθενούς, θα επισκεπτόμασταν τον φυλακισμένο.

Με δύο λόγια θα μέναμε εν Χριστώ, γιατί θα μέναμε στο εμείς. Όμως στη θέση του εμείς, βάλαμε το εγώ. Κάναμε την Αποκάλυψη θρησκεία και την πίστη αγώνα για την ατομική μας σωτηρία. Αντί να μοιραστούμε, να αγαπήσουμε και να κοινωνήσουμε τον πόνο του άλλου, αδιαφορήσαμε για την αδικία του άλλου και ανεχτήκαμε την υποκρισία των πολλών. Περιορίσαμε το θέλημα του θεού στις ατομικές μας σχέσεις μαζί Του και δεν το απλώσαμε σ' ολόκληρη τη ζωή μας στην κοινωνία των ανθρώπων.

Κι όμως, ακόμα και τώρα που το σώμα της ανθρωπότητας βαριά νοσεί, οφείλουμε να κρατήσουμε ζωντανή την εν Κυρίω ελπίδα μας. Αρκεί να ενεργοποιήσουμε τα κύτταρα της αγάπης σε ένα σώμα που έχει προσβληθεί από τον επικίνδυνο ιό του μίσους. Του μίσους για αυτόν που έχει διαφορετικό χρώμα, θρησκεία, γλώσσα ή ιδεολογία από εμάς. Του

μίσους που μεταλλάσσει τον θεό της αγάπης και της ειρήνης σε θεό της τιμωρίας και της εκδικήσεως. Του μίσους που επικαλείται όχι τον θεό της Δημιουργίας, που ζει στον κόσμο και για την σωτηρία του κόσμου Του, αλλά έναν θεό εμπαθή, που αγιάζει την εκμηδένιση του πλάσματός Του.

Αγαπητοί μου αδελφοί,

Όπως είπε και ο Κοσμάς ο Αιτωλός, όσα καλά να κάνουμε – νηστειές, προσευχές, ελεημοσύνες – αλλά έχουμε μίσος για τον αδελφό μας, όλα τα καλά που κάναμε είναι μάταια. Όπως λοιπόν μέσα σε εκατό οκαδες αλεύρι βάζουμε λίγο προζύμι και αυτό έχει τόση δύναμη και ανακουφίζει όσο ζυμαρί και αν είναι, έτσι και στο αλεύρι του μίσους, ας βάλουμε λίγο μόνο από το προζύμι της εν Χριστώ αγάπης. Έχει τόση δύναμη αυτό το προζύμι που θα ανακουφίσει τον πόνο και την απελπισία του κόσμου αυτού.

Χριστός Ανέστη!

†Ο Πάπας καί Πατριάρχης Αλεξανδρείας και πάσης Αφρικής Θ Ε Ο Δ Ω Ρ Ο Σ Β´

Εν τη Μεγάλη Πόλει της Αλεξανδρείας

Άγιο Πάσχα 2016